

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Ndt/31/2018
Identifikačné číslo spisu: 4316010355
Dátum vydania rozhodnutia: 9. januára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4316010355.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 9. januára 2019 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného K. N. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 4T/50/2016, o návrhu poškodeného Ing. T. F. na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného K. N. vedená na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 4T/50/2016, pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. sa tomuto súdu n e o d n í m a .

O d ô v o d n e n i e

Na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Levice z 5. apríla 2016, sp. zn. 1Pv 116/15/4402-20, sa vedie na Okresnom súde Levice trestné stíhanie proti obžalovanému K. N. pre skutok právne posúdený ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Trestná vec obžalovaného bola pomocou technických prostriedkov pridelená na prerokovanie a rozhodnutie do oddelenia sudkyne JUDr. Mileny Jakubíkovej pod sp. zn. 4T/50/2016.

Poškodený Ing. T. F. vzniesol námietku zaujatosti a návrh na odňatie trestnej veci voči Okresnému súdu Levice a prikázanie veci Okresnému súdu Čadca (úradný záznam z 11.10.2018).

V písomnom odôvodnení žiadal, aby trestná vec obžalovaného K. N. bola prikázaná Okresnému súdu Čadca vzhľadom na prieťahy v súdnom konaní. Poškodený má za to, že celé konanie sa predlžuje z dôvodu opätovného výsluchu svedkov, ktorí už boli vypočutí v prípravnom konaní. Poukázal na to, že obžalovaný bol v minulosti stíhaný za prečin sprenevery a je toho názoru, že existujú dohovory medzi súdom a prokurátormi.

Predsedníčka senátu 4T, JUDr. Milena Jakubíková, sa k podanej námietke zaujatosti a návrhu na odňatie a prikázanie veci vyjadrila podaním z 15.10.2018, v ktorom uviedla, že v predmetnej trestnej

veci vedenej na Okresnom súde Levice postupovala v súlade so zákonom. Dôvody, ktoré uvádza poškodený považuje za subjektívne hodnotenie bez objektívneho základu. V danej veci súd s poukazom na zásadu ústnosti a bezprostrednosti konania predvoláva a vykonáva dokazovanie výsluchmi svedkov, ktorí už boli vypočutí v prípravnom konaní, čo bolo poškodenému vysvetlené. Z toho dôvodu skutočnosti uvedené v návrhu nemožno považovať za právne relevantné a dôvodné. Ďalej uviedla, že s prokurátormi Okresnej prokuratúry Levice udržiavajú kolegiálne vzťahy v rámci konaní, v ktorých spolu prichádzajú do kontaktu. Obžalovaného ani poškodeného Ing. T. F. nepozná, prvýkrát s ním prišla do kontaktu na hlavnom pojednávaní 1.6.2017 pri vykonávaní svojej funkcie zákonného sudcu. Necíti sa byť vo veci ani voči poškodenému zaujatá, koná v zmysle ustanovení Trestného poriadku, a teda má za to, že nie sú dané dôvody na odňatie veci. Nakoľko poškodený vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom, neuviedol konkrétne dôvody tak, ako to predpokladá § 31 ods. 1 Tr. por. a dôvodom námietky obžalovaného je len procesný postup súdu v konaní, o námietke poškodeného predsedníčka senátu 4T JUDr. Jakubíková nerozhodovala a nekonala s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por. Sudcovia Okresného súdu Levice zhodne uviedli, že sa vo veci necítia byť zaujatí a nie sú im známe žiadne dôvody zakladajúce pochybnosti o ich nezaujatosti.

Najvyšší súd ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom Slovenskej republiky preskúmal podaný návrh v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. ako aj predložený spisový materiál a dospel k takému záveru, že v danom prípade nie je daný dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci Okresnému súdu Levice a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Na odňatie a prikázanie veci (delegáciu) musí existovať dôležitý dôvod, čím sa zdôrazňuje výnimočnosť takéhoto postupu. Dôležité dôvody nie sú v zákone taxatívne uvedené, ale treba nimi rozumieť také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, než súdom miestne príslušným. Takýmito dôvodmi sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, výchovné pôsobenie konania a čo najrýchlejšie avšak zákonné a spravodlivé prejednanie a rozhodnutie veci.

Jedným z dôvodov na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. je pritom aj zaujatosť všetkých sudcov príslušného súdu.

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. S ohľadom na uvedené je teda zrejmé, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje tiež i na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

V zmysle súdnej praxe treba pritom pomerom k prejednávanej veci rozumieť najmä skutočnosť, že orgán uvedený v tomto ustanovení bol sám poškodený trestným činom, ktorého sa majú týkať procesné úkony, resp. ním boli poškodené jemu blízke osoby. Naproti tomu pomerom k osobám, ktorých sa úkon priamo týka a k ďalším osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie, že je k uvedeným osobám najmä v pomere príbuzenskom, švagrovskom, druha a družky, prípadne vo vzťahu úzko priateľskom alebo nepriateľskom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu z dôvodov uvedených v § 31 Trestného poriadku predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nesmie byť nikto odňatý svojmu zákonnému sudcovi s tým, že príslušnosť sudcu aj súdu ustanoví zákon. Sudcu preto možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania v pridelenej veci iba celkom výnimočne, a to iba zo závažných zákonných dôvodov uvedených v § 31 Trestného poriadku, ktoré sudcovi bránia rozhodovať v súlade so zákonom, objektívne a nezaujato (ÚS 2/05).

Pokiaľ ide potom o posudzovaný prípad, tak tu poškodený Ing. T. F. namietal iba procesný postup súdu a zároveň neuviedol ani voči jednému sudcovi dotknutého okresného súdu žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by - aj s prihliadnutím na vyššie citované zákonné ustanovenie - boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci, a v dôsledku ktorých by teda bolo možné uvažovať o ich zaujatosti.

Navyše z vyjadrení sudcov okresného súdu je zrejmé, že žiaden z nich voči obžalovanému, ani iným účastníkom konania necítia zaujatosť.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

